

Sygn. akt IV U 132/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Dariusz Rams
Protokolant:	st. sekr. sądowy Krystyna Olekszyk - Stobierska

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2018 r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy J. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o jednorazowe odszkodowanie

na skutek odwołania J. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 23 lutego 2018 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej J. J. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 5 stycznia 2017 r. w wysokości odpowiadającej 10 % (dziesięciu procentom) długotrwałego uszczerbku na zdrowiu

Sygn. akt IV U 132/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 czerwca 2018 r.

Decyzją z dnia 23.02.2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. przyznał odwołującej J. J. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy, jakiemu uległa odwołująca w dniu 5 stycznia 2017 r. W uzasadnieniu wskazano, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z 15.02.2018 r. ustaliła, że uszczerbek na zdrowiu w przypadku odwołującej wynosi 5%.

W odwołaniu (k.3) od w/w decyzji J. J. wniosła o przyznanie jej jednorazowego odszkodowania w wyższym rozmiarze, ten ustalony przez ZUS jest zaniżony. Odwołująca wskazała, że nie wzięto pod uwagę całości dokumentacji medycznej, prawa ręka została na stałe uszkodzona, odwołująca jest osobą praworęczną, nie może zginać, skręcać, ruchomość palców została ograniczona, co utrudnia wykonywanie pracy biurowej. Praca biurowa wymaga sprawnej ręki podczas dokumentowania, pisania i pracy na komputerze.

W odpowiedzi na odwołanie (k.5) (...) Oddział w N. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca J. J. zatrudniona jest w ramach stosunku pracy i z tego tytułu podlega ubezpieczeniu wypadkowemu (bezsporne).

W dniu 5 stycznia 2017 r. odwołująca uległa wypadkowi przy pracy (bezsporne).

Na skutek ww. wypadku odwołująca doznała złamania wieloodłamowego nasady kości promieniowej prawej i złamania wyrostka rylcowego kości łokciowej prawej, początkowo leczona była zachowawczo, w dniu 16.01.2017 r. operowana – zespolono złamanie drutami K. Następnie odwołująca leczyła się w poradni urazowo – ortopedycznej i rehabilitacyjnej. Odwołująca jest osobą praworęczną. Obecnie u odwołującej występuje stan po złamaniu nasady dalszej kości promieniowej, wyrostka rylcowatego kości łokciowej i uszkodzenia kompleksu chrząstki trójkątnej nadgarstka prawego. Występują poszerzone obrysy nadgarstka prawego i dalszej nasady kości promieniowej, ograniczenia zgięcia i wyprostu do 30 stopni, ograniczenia supinacji przedramienia o około 20 stopni. Urazy te spowodowały długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 10%.

Odwołująca w wieku 15 lat uległa wypadkowi, w wyniku którego doznała zmiążdżenia prawej ręki.

Dowód: akta ubezpieczeniowe, opinia biegłego k.9,19, zeznania odwołującej k.22

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie akt rentowych, zebranych w sprawie dokumentów oraz w oparciu o opinię biegłego.

Odnosnie dokumentów należy wskazać, iż nie były one kwestionowane przez strony pod kątem ich autentyczności, jak i zgodności z rzeczywistym przebiegiem zdarzeń i dlatego posłużyły sądowi do dokonania weryfikacji twierdzeń stron dotyczących istotnych dla sprawy okoliczności.

Zeznania odwołującej Sąd uznał w całości za wiarygodne, brak jest bowiem okoliczności, które mogłyby wywołać wątpliwości co do ich prawdziwości. Odwołująca przedstawiła skutki wypadku, które odczuwa do dnia dzisiejszego. Kwestia natomiast kwalifikacji medycznej tych skutków jest przedmiotem opinii biegłego.

Podejmując decyzję odnośnie merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy sąd oparł się przede wszystkim na opinii sądowno – medycznej biegłego z zakresu ortopedii. Opinia biegłego jest jasna, spójna i logiczna. Biegły dysponował wiedzą medyczną i doświadczeniem niezbędnym do sporządzenia opinii, w dostateczny sposób uzasadnił wnioski opinii, opinię opracował w oparciu o całość dokumentacji lekarskiej i badanie odwołującej, zatem odpowiada ona wymaganiom przewidzianym w art. 285 § 1 kpc. Opinia biegłego stanowiła podstawę do ustalenia wysokości uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznała odwołująca.

Do opinii biegłego zarzuty (k.15) złożyła odwołująca wskazując, że ręka w wyniku wypadku została trwale uszkodzona, ręka została źle złożona, a przykurcz palców powstał w wyniku złamania, a nie jak wskazał biegły – w przeszłości. Ręka cierpienie, boli, występuje stan zapalny.

Biegły w opinii uzupełniającej (k.19) podtrzymał stanowisko z opinii zasadniczej. Wskazał, że brak jest dowodów na związek przykurczu palców ręki prawej ze złamaniem przedramienia prawego. Ponadto biegły wskazał, że określając wysokość uszczerbku wzięto pod uwagę całokształt zmian pourazowych.

Odnosnie zarzutów odwołującej należy wskazać, iż rekompensacie z tytułu wypadku przy pracy podlegają tylko te uszczerbki, które pozostają w związku przyczynowym z wypadkiem. Odwołująca, co sama przyznała w zeznaniach, w wieku 15 lat uległa wypadkowi, na skutek którego prawa ręka została zmiążdzona. Stąd też biegły oceniając skutki wypadku ze stycznia 2017 r. wskazał na te uszczerbki, które mają związek z tym tylko wypadkiem. Jak wskazał

w opinii zasadniczej deformacja i przykurcz palców prawej ręki mają związek z urazem z przeszłości. Odwołująca z tym się nie zgadza, ale nie ma dowodów na wiązanie tych uszczerbków z wypadkiem ze stycznia 2017 r. Takie stanowisko zajęli również lekarze orzecznicy ZUS. Wbrew zarzutom odwołującej biegły uwzględnił całość skutków w rozumieniu uszczerbku na zdrowiu, jakie wystąpiły na skutek wypadku. Odnośnie wpływu tych urazów na możliwość wykonywania pracy biurowej, to kwestie te mogą mieć związek z prawem do renty, a nie z prawem do jednorazowego odszkodowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 11 ustawy z 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych ubezpieczonego, który wskutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

W sprawie nie budzi wątpliwości, iż odwołująca uległa wypadkowi przy pracy, spór dotyczył tego, czy odwołująca doznała uszczerbku na zdrowiu i w jakiej wysokości.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Natomiast za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji (art. 16 w/w ustawy).

Z medycznego punktu widzenia, uszczerbek na zdrowiu obejmuje wszelkie ujemne skutki oddziaływania bodźców zewnętrznych na organizm pracownika w postaci zmian anatomicznych, schorzeń oraz ograniczeń funkcjonalnych poszczególnych organów lub całego ustroju.

Odwołująca na skutek wypadku z dnia 5 stycznia 2017 r. doznała złamania wieloodłamowego nasady kości promieniowej prawej i złamania wyrostka rylcowego kości łokciowej prawej. Sąd podziela stanowisko biegłego, że schorzenia wywołane wypadkiem spowodowały długotrwały uszczerbek na zdrowiu w łącznej wysokości 10%. Obecnie występują poszerzone obrysy nadgarstka prawego i dalszej nasady kości promieniowej, ograniczenia zgięcia i wyprostu do 30 stopni, ograniczenia supinacji przedramienia o około 20 stopni. Stwierdzony uszczerbek na zdrowiu mieści się w granicach określonych przepisami Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym bądź długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania. Pkt 122a przewiduje uszczerbek w wysokości od 5 do 15% - w przypadku złamania w obrębie dalszych nasad jednej lub obu kości przedramienia prawego, powodujące ograniczenia ruchomości nadgarstka i zniekształcenia - w zależności od stopnia zaburzeń czynnościowych. Biegły określił skutki wypadku na poziomie 10%, mając praktyczną wiedzę i doświadczenie w zakresie kwalifikacji tego typu urazów, posiada również umiejętność gradacji tych skutków. Można sobie wyobrazić zarówno lżejsze, jak i dalej idące następstwa wypadku, stąd też mniejsze jak i większe zakresy uszczerbku zarezerwowane są dla tego typu przypadków.

Jak wskazano powyżej nie ma podstaw do wiązania skutków wypadku odwołującej w wieku 15 lat z wypadkiem ze stycznia 2017 r.

Subiektywne odczucia odwołującej odnośnie szerszych niż wskazał biegły skutków wypadku nie są miarodajną podstawą do kwestionowania wniosków wynikających z opinii biegłego. Twierdzenia odwołującej w tym zakresie podlegają weryfikacji przez pryzmat wiedzy fachowej, którą dysponują lekarze specjaliści oraz przy uwzględnieniu obowiązujących przepisów, które tym pojęciom nadają określoną treść i zakres.

Mając powyższe na uwadze na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującej prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości odpowiadającej 10% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.